

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/10/2017
Identifikačné číslo spisu:	1099896464
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1099896464.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v spore úpadcu: I.C. ORIENT spol. s r.o., Orešanská cesta 4, 917 00 Trnava, IČO: 31 433 448, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. Dušanom Repákom, advokátom, Krížna 47, 811 07 Bratislava, o konečnej správe o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, o odvolaní JUDr. Dušana Slaninu, advokáta, Kollárova 34, 917 01 Trnava, predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty úpadcu, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2017, č. k. 6K/156/1999-1472, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2017, č. k. 6K/156/1999-1472, **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením z 24.04.2017, č. k. 6K/156/1999-1472, rozhodol nasledovne:

I. Schválil konečnú správu správcu konkurznej podstaty o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 03.10.2013, doručenú súdu dňa 11.10.2013.

II. Neschválil výdavok JUDr. Dušana Slaninu, Kollárova 34, 917 01 Trnava, vo výške 4.791,77 Eur.

III. Určil JUDr. Dušanovi Slaninovi povinnosť vrátiť neschválený výdavok vo výške 4.791,77 Eur do konkurznej podstaty úpadcu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

IV. Určil odmenu pre správcov v celkovej výške 77.935,94 Eur, z toho pripadá na JUDr. Dušana Slaninu odmena vo výške 38.970,75 Eur, na správcu konkurznej podstaty JUDr. Dušana Repáka pripadá odmena vo výške 38.965,19 Eur.

V. Zamietol námietky predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty JUDr. Dušana Slaninu, Kollárova 34, 917 01 Trnava.

VI. Zamietol námietky veriteľa č. zv. 11: JUDr. Stanislava Volára, advokáta, Kukučínova č. 11, 921 01

Piešťany, likvidátora spoločnosti PRESKON spol. s r.o. v likvidácii, Drahovce, v súčasnosti pod novým obchodným menom: NARAVAN s r.o., s novým sídlom Betliarska 12, 851 07 Bratislava.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že podaním doručeným súdu dňa 11.10.2013, predložil správca konkurznej podstaty konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu.

3. Postupom podľa ustanovenia § 29 ods. 3 ZKV, krajský súd preskúmal uvedenú konečnú správu a upovedomil o tejto skutočnosti úpadcu a konkurzných veriteľov prostredníctvom Obchodného vestníka č. 200/2013 zo dňa 16.10.2013 a vyvesením na úradnú tabuľu súdu dňa 16.10.2013.

4. Krajský súd v Bratislave uznesením z 24.11.2014, č. k. 6K/156/1999-1204, schválil konečnú správu a námietky predchádzajúceho správcu JUDr. Dušana Slaninu a konkurzného veriteľa evidovaného pod zv. č. 11: JUDr. Stanislava Volára, likvidátora spoločnosti PRESKON spol. s r.o. v likvidácii, Drahovce, zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky, na odvolanie JUDr. Dušana Slaninu, uznesením zo dňa 31.05.2016, sp. zn. 2Obo/6/2015 zrušil predmetné uznesenie a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že na výpočet odmeny správcu sa v predmetnom konkurznom konaní použije Vyhláška č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ust. zákona o konkurze a vyrovnaní v znení platnom ku dňu vyhlásenia konkurzu, t. j. k dátumu 24.09.1999 {ďalej len „vyhláška“}. Podľa § 6 písm. a/ vyhlášky, základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty (ďalej len „konkurzná odmena“) tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

6. Vo veci nezahrnutia príjmu z predaja tovaru a služieb počas prevádzky podniku vo výške 1.584.778,50 Eur do základu pre určenie konkurznej odmeny správcu, krajský súd zistil, že počas prevádzky, JUDr. Dušan Slanina v roku 1999 vykázal prevádzkové výnosy v sume 3.052.425,26 Sk a prevádzkové náklady v sume 9.241.829,83 Sk, čím vytvoril stratu na hospodárskom výsledku podniku mínus 6.189.404,57 Sk. Za rok 2000 vykázal správca JUDr. Dušan Slanina z prevádzky podniku prevádzkové výnosy v sume 38.034.086,97 Sk, prevádzkové náklady v sume 47.871.184,28 Sk, a teda stratu na hospodárskom výsledku podniku v sume mínus 6.837.097,31 Sk. V roku 2001 vykázal správca JUDr. Dušan Slanina z prevádzky podniku prevádzkové výnosy v sume 6.992.022,90 Sk, prevádzkové náklady v sume 14.171.895,37 Sk, čím vytvoril stratu na hospodárskom výsledku v celkovej výške v sume mínus 7.179.872,47 Sk. Krajský súd tieto účtovné údaje zistil z dokumentácie založenej v základom konkurzom spise a tiež z odvolania JUDr. Dušana Slaninu, doručeného dňa 05.04.2016 do podateľne Najvyššieho súdu SR v Bratislave, ako aj z listín doručených samotným správcou (pod č. 1. 1410 - 1413 základného spisu). Na takto zistenom základe, preto krajský súd dospel k záveru, že nie je možné prihladiť k námietke JUDr. Dušana Slaninu, vo vzťahu k zahrnutiu sumy z prevádzkovania podniku vo výške 1.584.778,50 Eur do základu pre určenie konkurznej odmeny. Suma 1.584.778,50 Eur netvorí podľa § 6 písm. a/, ani podľa písm. b/ vyhlášky, základ pre určenie odmeny správcu, nakoľko nebola získaná speňažením konkurznej podstaty a nebola určená na uspokojenie veriteľov. Táto suma síce bola získaná ako príjem pri výkone funkcie správcu, a to predajom výrobkov počas prevádzky, avšak bola prevádzkou spotrebovaná, preto má krajský súd za to, že nemôže byť považovaná za príjem podstaty. Prevádzka podniku bola počas rokov 1999 až 2001 stratová, nepriniesla do podstaty žiaden efekt v podobe výnosov, ktoré by boli určené na uspokojenie pohľadávok konkurzných veriteľov prihlásených do konkurzu podľa § 20 ZKV.

7. Podľa ust. § 7 ods. 1 vyhlášky, konkurzná odmena je 10 % zo sumy uvedenej v § 6 písm. a/, najmenej však 50.000 Sk, t. j. 1.659,70 Eur. Krajský súd z obsahu konečnej správy zo dňa 11.10.2013 konštatoval, že odmena správcu bola správcou JUDr. Dušanom Repákom počítaná v súlade s vyhláškou. Základom pre jej výpočet je suma 714.417,33 Eur, ktorú tvorí I. zložka - suma získaná speňažením majetku z podstaty vo výške 604.791,50 Eur a II. zložka - suma získaná pri výkone funkcie správcu vo výške 109.625,82 Eur. Celková odmena správcu predstavujúca 10 % zo základu 714.417,33

Eur, je teda určená správcom v správnej základnej výške 71.441,73 Eur v súlade s predmetnou vyhláškou.

8. V konkurznom konaní boli činní dvaja správcovia, a preto odmena je navrhovaná na rozdelenie medzi týchto správcov s ohľadom na dĺžku výkonu funkcie každého správcu (33 mesiacov JUDr. Slanina a JUDr. Repák k termínu spracovania konečnej správy približne 133 mesiacov), ako aj s ohľadom na rozsah ich činnosti v konaní (prvý správca speňažil väčšiu časť majetku úpadcu, druhý správca zasa vykonával činnosti po speňažení, smerujúce k ukončeniu konkurzu). JUDr. Dušanovi Slaninovi, podľa takto stanovených kritérií, podľa krajského súdu prináleží odmena vo výške 38.970,75 Eur bez DPH, nakoľko nie je platiteľom DPH. JUDr. Dušan Repák je platiteľom DPH, a preto k odmene určenej vo výške 32.470,99 Eur je pripočítaných 20 % DPH vo výške 6.494,20 Eur, čím výška odmeny správcu JUDr. Dušana Repáka predstavuje sumu 38.965,19 Eur. Krajský súd na základe ustanovenia § 9 vyhlášky, schválil odmenu správcov, ktorá spolu predstavuje čiastku vo výške 77.935,94 Eur, pričom schválil podiel na odmene každého z nich, ktorý zodpovedá rozsahu a dĺžke doby činnosti vo funkcii správcu konkurznej podstaty.

9. Krajský súd v Bratislave vo vzťahu k prihlásenej pohľadávke proti podstate vo výške 9.282,45 Eur, uplatnenej predošlým správcom JUDr. Dušanom Slaninom, uviedol, že súčasný správca konkurznej podstaty reagoval na uplatnenú prihlášku proti podstate listom zo dňa 28.03.2014, doručeným súdu 31.03.2014, s tým, že faktúra č. 32/1/2002 na sumu 162.000 Sk, t. j. 5.377,41 Eur - cestovné správcu, bola vystavená predchádzajúcim správcom dňa 31.07.2002, t. j. po zániku funkcie, rovnako dňa 10.07.2002 vystavil faktúru za účtovníctvo, ktoré vykonával subjekt REÁL INVEST - Eva Volárová, na sumu 100.000 Sk, t. j. 3.319,39 Eur, pričom tvrdí, že sa jedná o výdavky správcu. Krajský súd dodal, že výdavky mali byť účtované v období, kedy vznikli, preto nie je zrejmý dôvod, pre ktorý faktúru za použitie motorového vozidla a za vedenie účtovníctva od roku 1999-2001 JUDr. Dušan Slanina vystavil až po skončení funkcie. Po zániku funkcie nebol oprávnený s majetkom nakladať, ani uspokojovať pohľadávky proti podstate a navyše nepreukázal použitie vlastných finančných prostriedkov na úhradu čiastky vo výške 117.643 Sk, t. j. 3.905,03 Eur na základe faktúry č. 10-01-001/03 dňa 21.03.2003, vystavenej spoločnosťou REGARCH s.r.o. za archivačné služby.

10. V odôvodnení napadnutého uznesenia krajský súd zdôraznil, že listom zo dňa 16.04.2014 zaslal JUDr. Dušanovi Slaninovi stanovisko správcu konkurznej podstaty JUDr. Dušana Repáka k jeho uplatnenej pohľadávke proti podstate vo výške 9.282,45 Eur s uvedením, že ust. § 29 ods. 5 a 6 ZKV na podanie žaloby voči popierajúcemu správcom na základe výzvy súdu sa na toto konanie nevzťahuje (návrh na vyhlásenie konkurzu bol zaevidovaný tunajším súdom dňa 07.06.1999, konkurz bol vyhlásený dňa 24.09.1999). Uvedené ustanovenia nie sú retroaktívne, a preto veritelia s nárokom proti podstate v konkurzných veciach začatých pred nadobudnutím účinnosti novely č. 238/2000 Z. z. postupovali v obdobných prípadoch podľa príslušných ustanovení OSP (platný a účinný v čase vydania vyjadrenia súdu). Vyjadrenie súdu zo dňa 16.04.2016 prevzal JUDr. Dušan Slanina dňa 25.04.2016. Súd dopytom v príslušných oddeleniach Krajského súdu v Bratislave dňa 28.05.2014 zistil, že JUDr. Dušan Slanina určovaciu žalobu vo veci popretej pohľadávky proti podstate vo výške 9.282,45 Eur nepodal.

11. Napokon krajský súd neschválil výdavky predchádzajúceho správcu JUDr. Dušana Slaninu vo výške 4.791,77 Eur (144.357,00 Sk) z dôvodu, že tento výdavok správcu nevynaložil v súvislosti s výkonom správy majetku, riadne nezdokladoval právny dôvod vzniku takéhoto výdavku, ani výšku výdavku. Podľa krajského súdu ide o neoprávnene zadržované finančné prostriedky s tým, že predošlý správca JUDr. Dušan Slanina listom zo dňa 03.09.2004 v tejto súvislosti poukázal na výdavkový doklad zo dňa 10.07.2002 bez uvedenia titulu platby, ktorý bol vystavený na sumu 5.377,41 Eur a na pohľadávku voči úpadcovi vo výške 585,64 Eur (17.643,00 Sk). Dotknutý nárok podľa krajského súdu predstavuje príjem do konkurznej podstaty, ktorý bol zadržaný predchádzajúcim správcom JUDr. Dušanom Slaninom a nebol odovzdaný novému správcom, pričom správca konkurznej podstaty JUDr. Dušan Repák vychádzal pri výpočte odmeny správcov konkurznej podstaty z celkových príjmov, vrátane sumy 4.791,77 Eur.

12. Proti uzneseniu podal odvolanie bývalý správca úpadcu, JUDr. Dušan Slanina, podľa ktorého krajský súd sa nepridržiaval právneho názoru odvolacieho súdu a napadnutým uznesením opätovne rozhodol povrchne bez preverenia podkladov a dokladov iba v súlade s podkladmi predloženými súčasným správcou. Preto odvolateľ žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. K nezahrnutiu príjmov z prevádzkovania podniku odvolateľ poukázal na svoje vyjadrenie založené na č. I. 1001 a 1002, kde zdôvodnil okolnosti súvisiace s prevádzkovaním podniku, ale aj výdavkami a výpočtom odmeny správcov.

14. K rozdeleniu odmeny medzi dvoch správcov odvolateľ uviedol, že krajský súd v podstate opakuje svoje skoršie stanovisko k rozdeleniu odmien iba s ohľadom na dĺžku výkonu funkcie, hoci v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza, že aj s ohľadom na rozsah ich činnosti v konaní. Odvolateľ má za to, že všetky príjmy boli získané buď priamo ním, alebo ako dôsledok jeho činnosti. Podľa odvolateľa základom pre učenie odmeny mali byť údaje z jeho činnosti (a to: suma z predaja podniku 159.994,69 Eur, suma zo speňaženia pohľadávok 444.796,81 Eur, iné príjmy a úročenie do 30.11.03 32.600,72 Eur, suma z prevádzkovania podniku 1,584.778,50 Eur, suma z úročenia a iných činností 77.025, 10/2 38.512,55 Eur, spolu : 2,260.683,10 Eur) a z činnosti JUDr. Dušana Repáka (suma z úročenia a iných činností 77.025,10/2 38.512,55 Eur, spolu : 38.512,55 Eur. Podľa odvolateľa to znamená to, že súčasný správca po celú dobu výkonu funkcie správcu nepriniesol do podstaty žiaden príjem.

15. K prihlásenej pohľadávke proti podstate vo výške 9.282,45 Eur odvolateľ uviedol, že táto spočíva v účtovníctve vo výške 100.000,- Sk, úhrady archivácie vo výške 117.643,- Sk a cestovných výdavkoch vo výške 162.000,- Sk. Odvolateľ dodal, že po zápočte omylom neuhradenej časti odovzdaných finančných prostriedkov (namiesto sumy 10.149.796,35 Sk bola protokolárne odovzdaná suma 10.049.796,35 Sk (č. I. 703), z výdavku odvolateľa zo 379.643,- Sk zostáva neuhradený výdavok odvolateľa vo výške 279.643,- Sk (9.282,44 Eur). Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že odôvodnenie neschválenia výdavku odvolateľovi súdom s odôvodnením, že výdavky nie sú v účtovníctve ku dňu odovzdania funkcie, ale až s odstupom cca 2 mesiacov je nesprávne, šikanózne a predovšetkým protiprávne. Odvolateľ má za to, že mohol tieto výdavky uplatniť najneskôr pri prerokovaní konečnej správy s tým, že navyše archivníctvo bolo uznané, hoci neuhradené súčasným správcou.

16. Odvolateľ v podanom odvolaní ďalej poukázal na to, že krajský súd v bode 15 napadnutého uznesenia rozoberá pohľadávku vo výške 4.791,77 Eur so záverom, že ide o výdavok za archívne služby, ktorý výdavok nie je dôvodný, čím ide o sumu zadržívanú bývalým správcou úpadcu. Odvolateľ dodal, že v skutočnosti odovzdal preberajúcemu správcovi sumu 10.049.796,35 Sk + sumu z uhradenej fa č. 10-01.001/2003 vo výške 117.643,- Sk, spolu odovzdané 10,167.439,35 Sk, čo predstavuje po zápočte nedoplatku vo výške 100.000,00 Sk, t. j. preplatok odvolateľa vo výške 17.643,- Sk.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

18. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie v konkurze, vyhlásenom na majetok úpadcu I.C. ORIENT spol. s r. o., Orešanská cesta 4, 917 00 Trnava, IČO: 31 433 448, schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu zo dňa 03.10.2013, doručenú súdu 11.10.2013.

19. Podľa § 6 písm. a vyhl. č. 493/1991 Zb., základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty

tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty, a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

20. Z ustanovenia § 29 ZKV vyplýva, že ak je skončené speňaženie, zostaví správca konečnú správu, ktorá sa netýka len postupu speňaženia, ale je celkovou bilanciou jeho činnosti. Musí preto obsahovať najmä súhrn konkurzných aktív, súhrn konkurzných pasív, výsledky prieskumných pojednávaní, výsledky incidenčných sporov, prehľad plnení, ktoré plnenia správca poskytol v priebehu konkurzu, prehľad výťažkov, ktoré boli dosiahnuté predajom, prehľad vecí a pohľadávok, ktoré správca sám vylúčil z podstaty. Konečná správa musí vyústiť v údaj o tom, aký vysoký výťažok má byť rozdelený medzi veriteľov a prehľad pohľadávok, ktoré z neho majú byť uhradené. Súčasťou konečnej správy musí byť i vyúčtovanie odmeny správcu podstaty. Súčasne s odmenou účtuje správca i svoje výdavky.

21. Schválená konečná správa s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu predstavuje právny základ pre rozvrhové uznesenie v zmysle § 30 ods. 1 ZKV. Uvedenej požiadavke má zodpovedať výrok rozhodnutia o schválení konečnej správy, ktorý musí byť určitý.

22. Z obsahu spisu vyplýva, že po prejednaní námietok konkurzný súd schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcov v znení vypracovanom správcom konkurznej podstaty. V odôvodnení rozhodnutia (ako je vyššie uvedené v konštatačnej časti tohto rozhodnutia) sa zaoberal námietkou predchádzajúceho správcu ohľadne výšky odmeny a výdavkov správcov a jej rozdelením. Podľa uvedenej konečnej správy, základ pre výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty predstavovala suma získaná predajom hnutelných a nehnuteľných vecí 159.994,69 Eur, suma získaná speňažením pohľadávok 444.796,81 Eur, iné príjmy a úročenie 32.600,72 Eur, a suma 77.025,10 Eur. Základ pre výpočet odmeny správcu je celkom 714.417,33 Eur.

23. Súd prvej inštancie zistil, že suma 1.584.778,50 Eur netvorí podľa § 6 písm. a/, ani podľa písm. b/ vyhlášky, základ pre určenie odmeny správcu, nakoľko nebola získaná speňažením konkurznej podstaty a nebola určená na uspokojenie veriteľov. Táto suma síce bola podľa krajského súdu získaná ako príjem pri výkone funkcie správcu, a to predajom výrobkov počas prevádzky, avšak bola prevádzkou spotrebovaná. Prevádzka podniku bola počas rokov 1999 až 2001 stratová, nepriniesla do podstaty žiaden efekt v podobe výnosov, ktoré by boli určené na uspokojenie pohľadávok konkurzných veriteľov prihlásených do konkurzu podľa § 20 ZKV. Práve preto, túto sumu podľa krajského súdu nie je možné zahrnúť do základu pre určenie sumy z prevádzkovania podniku.

24. Podľa odvolacieho súdu záver súdu prvej inštancie o tom, že suma 1.587.778,50 Eur získaná pri prevádzke podniku netvorí základ pre určenie odmeny správcu, nakoľko nebola získaná speňažením konkurznej podstaty a nebola určená na uspokojenie veriteľov je správny. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 6 ods. 2 vyhl. č. 493/1991 Zb. v zmysle ktorého za sumu, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty (odsek 1 písm. a) sa nepovažuje suma získaná odplatným prevodom tovaru alebo odplatným poskytnutím služby v rámci prevádzkovania podniku úpadcu správcom počas konkurzu, ktoré ustanovenie zavedené novelou vyhlášky č. 292/2005 Z. z. základ pre určenie odmeny správcu upresnilo. Odvolanie predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty v tejto časti nie je preto dôvodné.

25. Odvolateľ ďalej namietal, že súd prvej inštancie pri rozdelení odmeny dvoch správcov nezohľadnil, že všetky príjmy do konkurznej podstaty boli získané buď priamo ním, alebo ako dôsledok jeho činnosti.

26. Podľa § 9 vyhl.č.493/1991 Zb. ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

27. Súd prvej inštancie uviedol, že v konkurze boli činní dvaja správcovia, a preto odmena je navrhovaná na rozdelenie medzi týchto správcov s ohľadom na dĺžku výkonu funkcie každého správcu (33 mesiacov JUDr. Slanina a JUDr. Repák k termínu spracovania konečnej správy približne 133 mesiacov),

ako aj s ohľadom na rozsah ich činnosti v konaní (prvý správca speňažil väčšiu časť majetku úpadcu, druhý správca zasa vykonával činnosti po speňažení, smerujúce k ukončeniu konkurzu). Podľa takto stanovených kritérií súd prvej inštancie schválil odmenu JUDr. Dušanovi Slaninovi vo výške 38.970,75 Eur bez DPH, nakoľko nie je jej platiteľom a pre JUDr. Dušana Repáka vo výške 32.470,99 Eur, ku ktorej je pripočítaných 20 % DPH vo výške 6.494,20 Eur, čím výška odmeny správcu JUDr. Dušana Repáka predstavuje sumu 38.965,19 Eur.

28. Ako vyplýva z napadnutého uznesenia súd prvej inštancie pri rozdelení odmeny medzi správcov vychádzal nielen z dĺžky doby ich činnosti, ale tiež rozsahu ich činnosti. Pri rozdelení konkurznej odmeny medzi správcov konkurznej podstaty nemožno vychádzať totiž len z toho, aký príjem do podstaty bol získaný jednotlivými správcami. Súd musí pri rozhodovaní o odmene zohľadniť dĺžku výkonu funkcie správcu, náročnosť speňažovania majetku, vymáhanie pohľadávok v súdnych konaniach, ako i exekúciach. Z uvedených dôvodov nie je odvolanie prechádzajúceho správcu ani v tejto časti dôvodné.

29. Ohľadom výdavkov predchádzajúceho správcu vo výške 9.282,45 Eur, ktoré mali pozostávať z cestovného a faktúr za účtovníctvo a archivačné služby súd prvej inštancie tieto odvolateľovi nepriznal z dôvodu, že ako pohľadávku proti podstate, ktorá nebola správcom konkurznej podstaty uznaná, určovaciu žalobcu vo veci popretej pohľadávky proti podstate nepodal.

30. Podľa § 29 ods.1 ZKV správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty. Odmenu a výdavky vyúčtujú aj osobitní správcovia a zástupca správcu, ako aj tí, ktorých súd v priebehu konania zbavil funkcie správcu.

31. Z cit. ust. § 29 ZKV vyplýva, že s konečnou správou správca predloží aj vyúčtovanie svojej odmeny, ktorú vypočíta podľa vykonávacej vyhlášky. Výdavky správcu predstavujú všetky vynaložené náklady pri výkone funkcie správcu alebo v priamej súvislosti s ním, ktoré správca vynaloží počas konkurzu. Odmenu a výdavky vyúčtujú aj osobitní správcovia, ak boli súdom ustanovení, zástupca správcu, ale aj tí správcovia, ktorých súd v priebehu konania funkcie zbavil alebo im funkcia zanikla. V rozhodnutí o konečnej správe súd rozhodne okrem iného aj o odmene a výdavkoch všetkých správcov konkurznej podstaty, teda aj tých, ktorých funkcie v priebehu konania zbavil alebo im funkcia zanikla. Pokiaľ súd prvej inštancie sa dôvodnosťou výdavkov predchádzajúceho správcu nezaoberal, nakoľko určovaciu žalobu vo veci popretej pohľadávky proti podstate nepodal, je jeho postup v rozpore s právnym predpisom a rozhodnutie súdu prvej inštancie nesprávne.

32. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na stanovisko správcu konkurznej podstaty, že uvedené výdavky odvolateľa sa v čase ich vzniku v účtovníctve nenachádzali, ktorý postup je zjavne nesprávny, avšak nevylučuje, aby ich dôvodnosť mohla byť pri prejednaní konečnej správy preukázaná a osvedčená i inak.

33. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, z ktorého dôvodu nedostatočne zistil skutkový stav, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

34. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne konečnú správu prejednať, v rámci nej sa zaoberať výdavkami správcov a rozhodnutie o priznaní a nepriznaní výdavkov riadne odôvodniť.

35. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p. je pre súd, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

36. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od

01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné.